

Młodzi Gniwni

Drodzy Czytelnicy!

W marcu obchodzili my Dzień Kobiet i witali my wiosnę. W związku z tym, że aktualna pora roku jest kobiecą, redakcja "Młodych Gniwnych" postanowiła poświęcić te wydarzenia i w swoim nowym numerze skupić się na motywie płci pięknej. O tym, że świat bez kobiet byłby i brzydszy, i smutniejszy, i mniej zabawny, nie trzeba nikogo przekonywać... Zapraszamy do lektury, nie tylko panie...

Redaktor naczelna

-Patrycja Pałyska

SPIS TRECI:

Szkolne życie na gorco.....	2-13
Rozmowa kontrolowana.....	14-15
Co w X muzie piszczy?.....	16
Wspomnienie czar.....	17
"Obce rzeczy wiedzieć dobrze jest, swoje obowiązek".....	18
Co słyca za miedzą ?	19
Co mądrego powiedziano?.....	20
O nich mówili, mówią i mówią b d	21-23
Gimnazjaliście te swoje zdanie mają	24
Pisaćka dy mo e.....	25
Nie tylko angielski!.....	26
Słownik na tropie przyrody.....	27
Słownik na tropie nauki.....	28
Kulturalnym człowiekiem by	29-30
Suchar powszedni.....	31

SZKOLNE ŻYCIE NA GÓRACH

ECAM

ECAM to Elektroniczne Centrum Aktywizacji Młodzieży - nowa platforma dla młodych ludzi poszukujących pracy, mających trudności w nauce lub problemy z funkcjonowaniem w swoim środowisku. To nowoczesna usługa powstała w ramach projektu „OHP jako realizator usług rynku pracy”, dzięki środkom finansowym Unii Europejskiej pochodzącym z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Nasze dwie koleżanki - Paulina Naruszewicz i Malina Lessmeister wzięły udział w konkursie na plakat promujący działalność portalu oraz hasło zachęcające do korzystania z jego usług.

Paulinie udało się zakwalifikować do etapu wojewódzkiego konkursu - namalowała dziewczynę, do nóg i rąk której doczepione są sznurki. Każda z lin "ciężkich" litery układają się w napis: "ECAM". Plakat został opatrzony hasłem: "Daj się pokierować profesjonalistom!". Trzecioklasistce nie udało się zostać laureatką konkursu, ale jesteśmy dumni z jej pomysłu.

Redakcja

**Zdobądź
dobry zawód,
który
zagwarantuje
Ci pracę!**

ródło obrazka: grafika Google

WYCIECZKA DO TROPICAL ISLAND

13 lutego 2017 r. odbyła się wycieczka do parku rozrywki Tropical Island pod Berlinem. Wyjechaliśmy przed szkołą około godziny 8.00. Podczas podróży pani Aneta Stefańczyk opowiedziała nam ciekawostki o obiekcie, do którego zmierzaliśmy. Gdy byliśmy na miejscu, podzielono nas na mniejsze grupy. Zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcia i weszliśmy do tropikalnego rajku. Do naszej dyspozycji były:

Amazonia, Laguna, Morze Południowe, Wioska Tropikalna, Las Tropikalny, Klub Tropino oraz wiele więcej atrakcji. Na terenie obiektu korzystaliśmy z różnego rodzaju restauracji, barów oraz sklepów z pamiątkami. O godzinie 18.00 skończyła się zabawa i nadszedł czas powrotu do domu.

To była wspaniała wycieczka, oby takich więcej.

Wiktoria Lupa

*Morze i plaża pod Berlinem. Co takiego...
Fot. Ala Tarnowska*

*Zjedźdźalnikiem - wietna zabawa dla lubiących dreszczyk emocji!
Fot. Ala Tarnowska*

*Azyl w ród palm.
Fot. Ala Tarnowska*

*Momentami czuli my si jak w centrum d ungli.
Fot. Ala Tarnowska*

OBCHODY DNIA KOBIET W NASZEJ SZKOLE

8 marca 2017 roku w naszej szkole odbył się uroczysty apel z okazji Dnia Kobiet. Za przygotowanie uroczystości były odpowiedzialne panie: Aneta Stefańczyk oraz Joanna Rentflejš- Panek. Mieliśmy okazję zobaczyć występy taneczne, kabaret, krótkie scenki

odgrywane przez uczniów oraz usłyszeć grę na skrzypcach, fletach i keyboardzie. Pod sam koniec przedstawienia zostały rozdane słodkie upominki dla dziewcząt a także kartki z życzeniami dla nauczycielek.

Paulina Pałyska

*Danusia Tarnowska i Łukasz Łukasiewicz- uroczy konferansjerzy.
Fot. Wojterek*

*Kawiarniane stoliki, zapalone wiecezki, eleganckie ubrania- klasy 4a i 5b
wiedz , co kobiety lubi najbardziej...
Fot. Wojterek*

*Dziewcz ta z klas: 4a, 4b i 5b przygotowały dwa układy taneczne.
Fot. Wojterek*

DZIE LICZBY PI

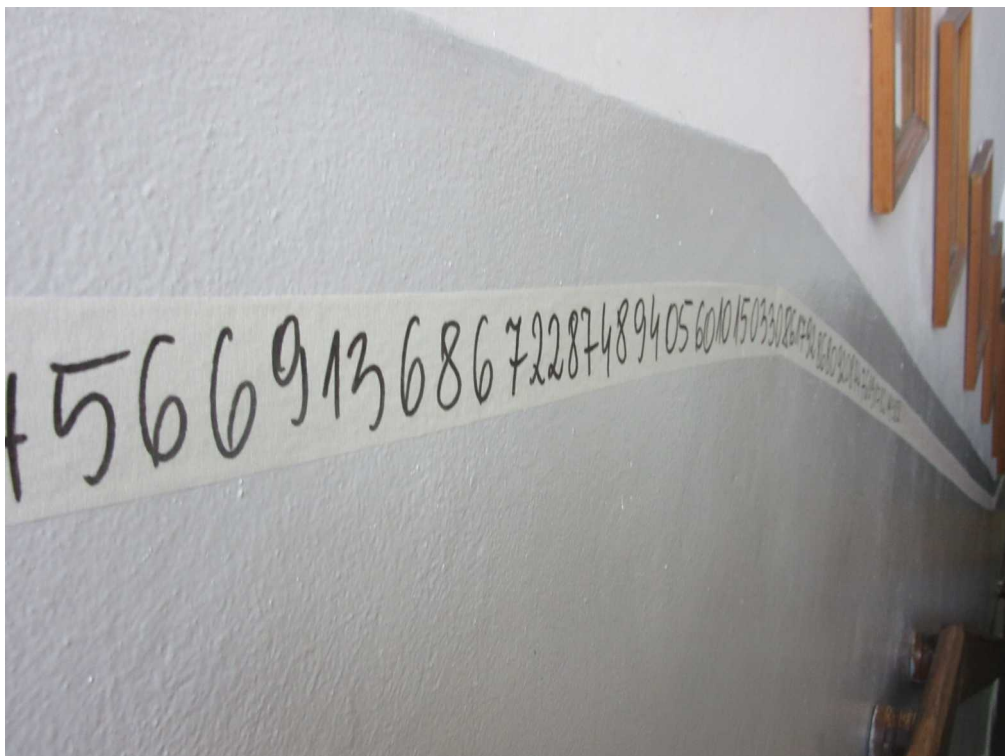
14 marca nasza szkoła po raz drugi obchodziła Dzień Liczby Pi. Jego organizację zajęły sobie matematyczki: Marta Płuszevska, Małgorzata Sochacka i Joanna Politańska oraz uczniowie.

Szkoła została przyozdobiona wieloma plakatami przedstawiającymi liczbę pi. Trzeba przyznać, że niektórzy uczniowie mieli wspaniałe pomysły na zaprezentowanie „jubilatki”. Na ścianach przyklejono taką, na której napisano rozwinięcie dziesiętne liczby pi. Niektórzy uczniowie znaleźli tam swoją datę urodzenia oraz zrobili sobie z niej zdjęcie.

Na pierwszym pi-trze przygotowano stoiska, przy których można było wziąć udział w rozwiązaniu różnorodnych łamigłówek przygotowanych przez nauczycielki (w nagrodę otrzymywało się ciastko w kształcie pi). Ponadto każda klasa miała za zadanie rozwiązać krzyżówkę o tematyce matematycznej. Odbył się również konkurs na „recytację liczby pi”. Pierwsze miejsce zajęła uczennica klasy 5b - Iwona Łukomska (146 cyfr po przecinku!!!). Pięć osób pobiło tamtego dnia dotychczasowy rekord szkoły - 80 cyfr.

Tego dnia okazało się, że z matematyk można się świetnie bawić!

Dominika Gajda

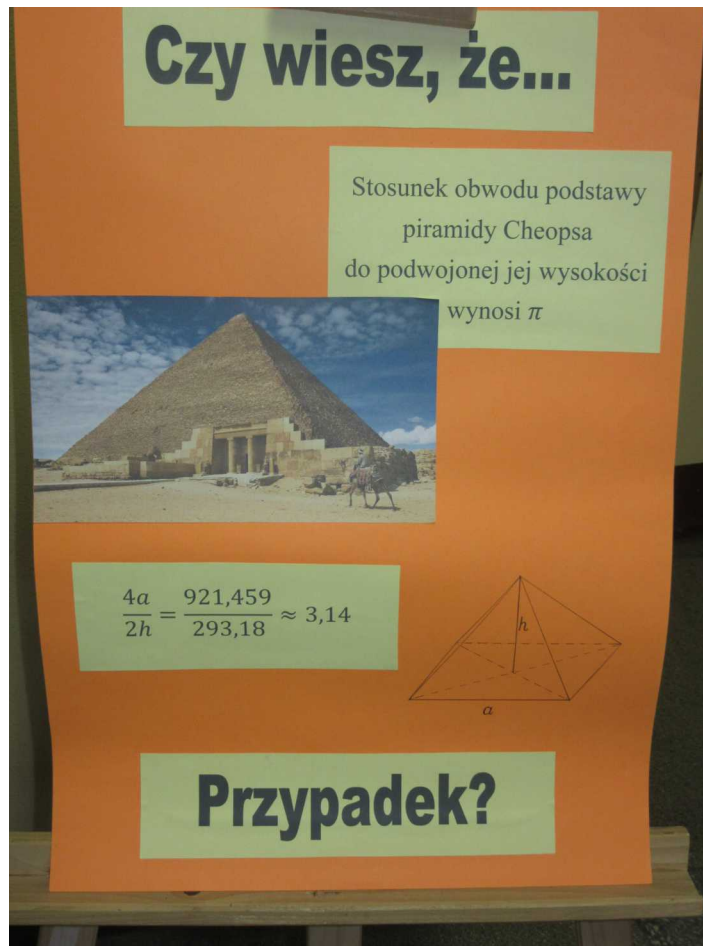
Schodźca z liczbą pi na parter, można było znaleźć rozwinięcie liczby pi.
Fot. Wojterek

*Michał Bening i Sebastian Osmolak-Rogaluk przy zadaniu matematycznym.
Filip D. Wilewski sprawdza, czy ich tok myślenia jest prawidłowy.
Fot. Wojterek*

*Wiktoria Lupa i Amelia Panek zachęcały do sudoku ciastkami i pierniczkami.
Fot. Wojterek*

Spaceruj c po szkolnym korytarzu, mo na byo dowiedzie si wielu ciekawych rzeczy.
Fot. Wojterek

Jak zwykle na zabaw „czuwała” tablica tematyczna.
Fot. Wojterek

MAMY MISTRZA W KICKBOXINGU

Patryk Wojtysiak z klasy 3a gimnazjum od roku trzy razy w tygodniu po godzinie w klubie Shidokan-team w Jeleniej Górze trenuje kickboxing pod okiem trenera Mariusza Ligyskiego.

Od 10 do 12 marca w Legnicy odbywały się Mistrzostwa Polski w Kickboxingu K-1 Rules. Patryk, w kategorii "junior młodszy w wadze do 51 kg", wywalczył srebrny medal! Nasze gratulacje!

Redakcja

Patryk Wojtysiak z dyplomem i medalem.
Fot. Wojterek

POZNAJEMY PARKI KRAJOBRAZOWE POLSKI

16 marca 2017 r. czteroosobowa drużyna z naszej szkoły reprezentowała Rudawski Park Krajobrazowy w konkursie przyrodniczym POZNAJEMY PARKI KRAJOBRAZOWE POLSKI. Był to wojewódzki finał konkursu, który odbył się w auli Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. W klasyfikacji generalnej szkoła zajęła 12. miejsce na Dolnym Śląsku, co jest niewątpliwie sukcesem dla drużyny, która jako jedyna składała się tylko z pierwszo- i drugoklasistów.

Konkurs polegał na rozwiązywaniu testu wiedzy na czas o parkach oraz rozpoznawaniu gatunków roślin i zwierząt chronionych.

Nasz zespół reprezentowali: Amelia Panek (1b), Filip Piotrowski (1b), Martyna Dąbrowska (2b) i Błażej Niewiarowski (2b). W nagrodę otrzymali dyplomy, atlasy zwierząt i inne nagrody książkowe. Konkurs odbywa się pod patronatem Dolnośląskiego Kuratora Oświaty.

Izabela Kampczyk

*Nasza drużyna: od lewej- Filip Piotrowski, Martyna Dąbrowska, Amelia Panek i Błażej Niewiarowski.
Fot. Izabela Kampczyk*

Z WIZYT W LEŚNYM BANKU GENÓW

27 marca 2017 r. gimnazjaliści z klasy 2a wzięli udział w warsztatach w Leśnym Banku Genów w Kostrzycy. Zajęcia odbywały się w oczyszczalni hydrobiologicznej, gdzie przy użyciu walizki EKOBADACZA oznaczali czystość wody: badali pH, zawartość azotanów i celaza.

Działalność edukacyjna prowadzona w Leśnym Banku Genów Kostrzyca ma na celu upowszechnienie wiedzy o środowisku leśnym - roli i funkcji lasu dla życia roślin, zwierząt i ludzi.

Izabela Kampczyk

*Klasa 2a wraz z wychowawcą - panią Izabelą Kampczyk.
Zdjęcie z albumu p. Kampczyk*

SUKCESY W KONKURSIE PLASTYCZNYM

Szkoła Podstawowa nr 1 w Kowarach ogłosiła Międzygminny Konkurs Plastyczny "Przeciwdziałamy uzależnieniom". W połowie marca dotarły do nas nagrody i dyplomy, ponieważ okazało się, że uczniowie naszej szkoły zostali laureatami tego konkursu.

I miejsce zajął Filip Cisowski z klasy 6a, II- Kacper Kalisz z 5b. Wyróżniono:
z klasy 4b- Martyna Dembińskiego, Kacpra Brandenburgera i Weronikę Pieniądz,
z klasy 6b- Igora Muzyczka, z klasy 2b
- Dominika Kwietnia, z klasy 3b
- Dawida Kaziemka. Gratulujemy!

Redakcja

*Dumny ze swojego sukcesu Filip Cisowski.
Fot. Wojterek*

ROZMOWA KONTROLOWANA

Magda Jankowska ma 12 lat, pochodzi z Ukrainy, a trzy miesiące temu przeprowadziła się do Mysłakowic. Urodziła się w Polsce i mieszkała w naszym kraju dwa pierwsze lata swojego życia. Potem przeniosła się wraz z rodzicami na Ukrainę, czyli do ojczyzny swojej mamy. Magda jest uczennicą klasy I a.

Postanowiłyśmy zapytać naszą koleżankę z klasy o kilka spraw dotyczących jej doświadczeń związanych z mieszkaniem na terenie dwóch państw. Zapoznajcie się z jej opowiedziami.

- Na początku zapytamy Cię o coś banalnego: Jaki jest Twój ulubiony kolor?

- Niebieski, fioletowy i żółty.

- A jesteś zadowolona z tego, że teraz uczysz się w tej szkole, czy wolałabyś wrócić do starej, ukraińskiej. Jaka jest różnica między nimi?

- Cieszę się, że tu jestem. Mysłakowice i szkoła są piękne. Wszyscy koledzy i koleżanki mi pomagają. W ukraińskiej szkole nowy uczeń nie miał łatwego startu. Często rówieśnicy znali się nad nim.

- A czym się różnią te dwie szkoły?

- Lekcje trwają tyle samo, jednak tam wakacje są cztery razy w roku. Zimą, wiosną, latem i jesienią. Tutaj nauczyciele bardzo dobrze uczą i tłumaczą. Wydaje mi się, że na Ukrainie poziom nauczania jest niższy.

- Co polecałabyś swoim kolegom zwiedzić w Kijowie?

- Bardzo mi się podoba Plac Niepodległości w centrum miasta,

pomnik Matki Pomagającej Synom po Wojnie oraz Katedra św. Zofii. To według mnie najpiękniejsze zabytki Kijowa.

- Jak potraw ukraińskich a jak polskich lubisz najbardziej?

- Na Ukrainie najbardziej smakował mi barszcz czerwony, pierogi z mięsem, a w Polsce to barszcz, ziemniaki, sałatki, ryby i frytki.

- Jak Ci idzie nauka języka polskiego? Z którym przedmiotem masz największy problem?

- Umiem już czytać i pisać po polsku. Najgorzej idzie mi fizyka. Jest trudna i nie wszystko rozumiem.

- Co lubisz robić w wolnym czasie?

- Gram na komputerze w różnych gry, na przykład CS GO.

- Podoba Ci się klasa, do której trafiłaś?

- Tak, mam już koleżanki: Paulina, Paulina i Izabela. Wszyscy są naprawdę przyjaźni.

- Co nakłoniło Twoich rodziców, aby wrócili do Polski, bo wiemy, że już wcześniej dwa lata po urodzeniu tu mieszkała ?

- Rodzice uznali to za stosowne, ponieważ na Ukrainie było niełatwo, niebezpiecznie. Poza tym trudno znaleźć tam pracę, dlatego postanowili zabrać mnie do kraju, w którym się urodziłam.

- Dziękujemy Ci za udzielenie wywiadu. Mamy nadzieję, że nie zmienisz dobrego zdania o nas, szkole i o Polsce.

*Alicja Tarnowska
Justyna Podsadowska*

*Magda- trochę młodszą i z grywką. Spróbujcie ją odnaleźć na zdjęciu klasowym.
Zdjęcie z albumu Magdy Jankowskiej.*

Co w X muzie piszczy?

DIABEŁ UBIERA SI U PRADY

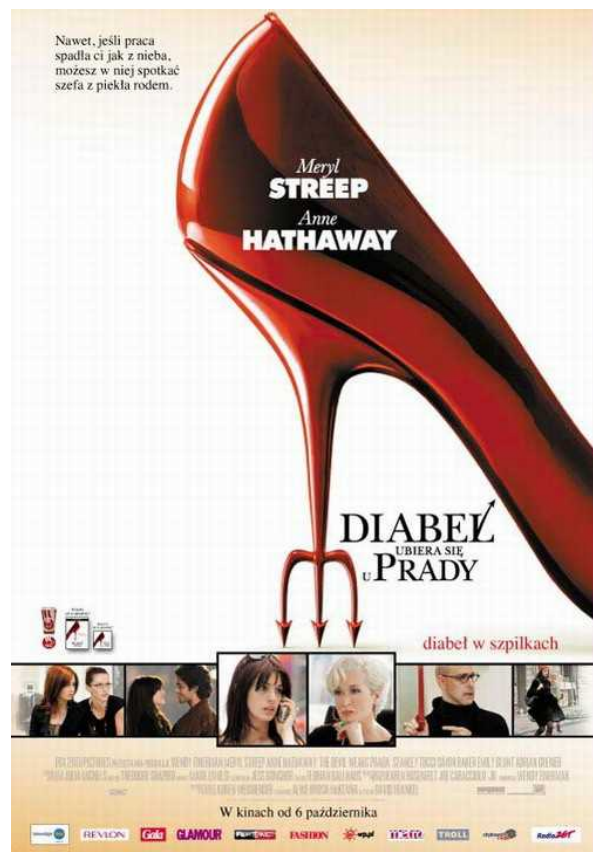
Film o kobietach? Gor co polecam komediodramat w re yserii Davida Frankela pt. "Diabeł ubiera si u Prady". Jest to ekranizacja bestsellerowej powie ci Lauren Weisberger. Opowiada ona o silnych kobietach ze wiata mody. Główna bohaterka, czyli 21-letnia Andrea, jest pocz tkuj c dziennikark . Niespodziewanie zostaje asyistentk szefowej presti owego magazynu modowego. Pocz tkowo dziewczyna ma wiele trudno ci, jednak z czasem zdobywa nowe do wiadczenia i przechodzi ogromn metamorfoz . Andrea musi zdecydowa , czy pod a za swoimi marzeniami i co jest dla niej najwa niejsze.

„Diabeł ubiera si u Prady” to tak e znakomita obsada. Zobaczymy m.in. Meryl Streep oraz Anne Hathaway. Brawa nale si te Stanleyowi Tucci za kreacj Nigela. Zwi zła fabuła, wietna gra aktorska i mnóstwo ubra od wielkich projektantów, to musiało si uda .

Ciekawostki:

- Aby dobrze przygotowa si do roli, Anne Hathaway przez tydzie pracowała w domu aukcyjnym.
- Gdy główna bohaterka idzie na przyj cie, w jej włosach znajduje si biały motyl, a gdy wraca do domu, we włosach ma biały kwiat.
- Na drzwiach biura widnieje tabliczka informuj ca, e nale y je poci gn , jednak wszyscy je popychaj .
- Podczas przyj cia zegarek Nigela raz jest na lewej, raz na prawej r ce.

Amelia Panek

Plakat promuj cy film.

WSPOMNIE CZAR

DZIE KOBIEC W PRL-u

W czasach PRL-u Dzie Kobiet obchodzono głównie i oficjalnie w zakładach pracy. Kobietom wręczano po przywitaniu tymczasowe kwiaty lub tulipanie, czasem oprócz tego pracownice dostawały prezenty – najczęściej były to rajstopy w nieokreślonym kolorze i rozmiarze „uniwersalnym”.

Zdarzało się też mydło lub ręczniki, co miało znaczenie w czasach, kiedy trudno było o podstawowe artykuły. Za upominek bardzo luksusowy z tej okazji uznawana była... kawa. Za zdrowie państwo toasty wznosili przede wszystkim mężczyźni, bo niewiasty po pracy zmierzały do domu, by gotować obiad...

Alicja Tarnowska

ródło: Glamki.pl

ródło obrazka: grafika Google

"OBCE RZECZY WIEDZIE DOBRZE JEST, SWOJE OBOWI ZEK"

POLSKIE FEMINISTKI

Feminizm to ideologia, kierunek polityczny i ruch społeczny związany z równouprawnieniem kobiet. W Polsce można mówić o kilku falach feminizmu. Trwająca obecnie to siódma, która rozpoczęła się w 1989 roku. Pierwsza miała miejsce od 1800 do 1830 roku. W 1819 roku Klementyna Hoffmanowa zaczęła pracować nad książką

ródło obrazka: grafika Google

„Pamiętnika po dobrej matce”, która niewątpliwie miała cechy feministyczne. Kolejna fala (1830-1863) inspirowana była między innymi osobami i twórczyniami George Sand. Pośród wawerskich nazwisk tamtego czasu można wymienić Eleonor Żimińska czy Narcyz Michowski. Kolejna fala polskiego feminizmu trwała od 1870 do 1900. Do istotna stała się wówczas

twórczynią Elizy Orzeszkowej. Podobnie było w latach 1900-1918, czyli w okresie czwartej fali feminizmu. Poza tym sprawami kobiet zajmowały się wtedy również Maria Konopnicka i Zofia Nałkowska. Piąta fala polskiego feminizmu to lata od 1920 do 1940. W imieniu kobiet działały wtedy Zofia Nałkowska, Róża Melcerowa, Irena Krzywicka, Maria Morozowicz-Szczepkowska czy Maria Pawlikowska-Jasnorzewska. Powstanie szóstej fali feminizmu polskiego (1948-1989) spowodowane było zupełnie odmienną sytuacją kobiet na wschodzie i zachodzie Europy. Od 1989 roku mamy do czynienia z siódmą falą feminizmu, która trwa do dziś.

Patrycja Pałyska

ródło: www.polityka.pl

ródło obrazka: grafika Google

CO SŁYCHA ZA MIEDZ ?

DZIE Kobiet NA WIECIE

8 marca obchodzimy Dzie Kobiet. Nie ka dy wie, e po raz pierwszy to wi to pojawiło si w Stanach Zjednoczonych w 1909 roku. Zorganizowano je ku czci ofiar walki o równouprawnienie kobiet. Ju w 1911 roku zwyczaj trafił do Danii i Austrii, a nast pnie do Niemiec i Szwajcarii, a rozpowszechnił si w Europie oraz w krajach azjatyckich.

W Tunezji Dzie Kobiet obchodzony jest 13 sierpnia.

W Iranie wi to Kobiet jest zakazane.

We Włoszech nie tylko mężczyźni obdarowują kobiety. Panie same kupują prezenty, które dają np. koleżankom, siostrom, mamom.

Okazują w ten sposób wzajemny szacunek. W tym kraju i w Rosji popularne jest też wręczanie gałązek akacji srebrzystej.

Na Ukrainie, Białorusi i w Rosji jest to dzień wolny od pracy. Na Białorusi panie w pracy otrzymują premie.

W tym dniu Chinki korzystają z wielu atrakcyjnych zniżek, a także pracują tylko pół dnia.

W Wietnamie kobiety mają swoje dni wolne dwa razy. Pierwsze 8 marca, a drugie 20 października. Najczęściej dostają z tej okazji goździki.

Rumunki i Portugalki organizują tzw. "babskie wieczory", na które wstęp mają wyłączenie panie.

Mieszkanke Armenii mają wyjątkowo szczyt. W ich kraju dzień Kobiet trwa miesiąc i dlatego nazwane jest "Miesiącem Kobiet". Zaczyna się 8 marca, a kończy 7 kwietnia. W tym dniu obchodzą dzień Piękna i Macierzyństwa.

Wiktoria Lupa

International Women's Day 2014

ródło obrazka: grafika Google

CO M DREGO POWIEDZIANO?

O naturze kobiety napisano
i powiedziano wiele.

Przygotowali my kilka my li na
temat „słabej płci”. Ciekawe, czy si
z nimi zgadzacie...

Nie ma kobiet brzydkich, s tylko
kobiety, które nie wiedz , e s ładne.
- *Vivien Leigh*

Dziewcz ta chciałyby da
wszystkiego, co im si podoba, jak
najmniej daj c.
- *Jean Piaget*

Istotn wad kobiet jest to, e tracimy
przez nie zbyt wiele czasu, ale jest to
najpi kniejszy stracony czas.
- *Autor nieznany*

Cały wiat i wszystko na nim jest
pi kne, ale najpi kniejsza jest
kochaj ca kobieta.
- *Mahomet*

Kobieta jest kwiatem. Tak, i dlatego
potrzebny jest jej troskliwy ogrodnik.
- *Andrzej Urba czyk*

Je li pi kna kobieta chwali urod innej
kobiety – wida ma ładniejsze to, co
chwali u tamtej.
- *Jean de La Bruyere*

Tylko kobiety, których nie kochamy, s
punktualne.
- *Aleksander Dumas*

Nic tak nie przywi zuje m czyzny do
kobiety jak to, co ofiarował.
- *William Somerset Maugham*

Chcesz wiedzie , co naprawd my li
kobieta, to patrz na ni uwa nie, ale nie
słuchaj tego,
co mówi.
- *Oscar Wilde*

Kinga Krupa

ródło obrazka: grafika Google

O NICH MÓWILI, MÓWI I MÓWI B D

MARIA SKŁODOWSKA-CURIE

3 marca na ekrany polskich kin wszedł film "Maria Skłodowska-Curie" w reżyserii Marie Noelle. Polską dwukrotną noblistką zagrała Karolina Gruszka. Z filmu wyłania się obraz wybitnej pod wieloma względami kobiety. Warto zapoznać się z ciekawostkami dotyczącymi życia polskiej uczzonej i jej równie wybitnych córek.

Życie nie jest łatwe dla nikogo z nas. Ale co z tego? Musimy być wytrwali, a przede wszystkim wierzyć w siebie. Musimy wierzyć, że mamy do czego talent i że to co należy osiągnąć za wszelką cenę. Ona miała tę wiarę. Nie miała dziewczyna ze skromnej polskiej rodziny, niezwykle pracowita, inteligentna i uparta szybko stała się jednym z najśłynniejszych naukowców w historii, "królową wiata nauki" i "dobroczyńcą ludzkości". Mowa o Marii Skłodowskiej-Curie, której życie to świadectwo lojalności, zaciętej determinacji, bezinteresownej ofiarności, stuprocentowego zaangażowania w pracę i niezłomnej wiary w korzyści, które niesie nauka. Ta wybitna uczona, przez wiele dni postrzegana jedynie jako zimna, hermetyczna noblistka, była wzorową, troskliwą i kochającą matką dwóch niezwykłych córek, z których

każda, mimo to wybrała inną drogę, zapisała się na stałe w historii XX wieku.

Maria Skłodowska-Curie miała niezwykle osobowość. Poznajemy ją jako wdowę do nieszczyliwie wpłataną w romans z Paulem Langevinem, byłym studentem jej męża Piotra. To uczucie, potępiane przez francuskie społeczeństwo, miało dla niej długotrwałe, negatywne skutki. Maria Skłodowska-Curie była bardzo wymagająca, do zaborczy miłośniczki i troskliwej matki (notowała informacje dotyczące rozwoju córek, z wakacji przesyłała im zadania z matematyki). Skrupulatnie pilnowała, czy dziewczynki są odpowiednio kształcone i wiedziała, że jeśli zostaną w Paryżu, będą miały o wiele lepsze perspektywy, niż gdyby powróciły do Polski. Nie miała głowy do rodzinnych rocznic, często była nieobecna na urodzinach córeczek, ale kochała je ponad wszystko – podobnie jak one

ję. Była bardzo uczynna i odpowiedzialna osobą - osobiście nadzorowała przeprowadzanie pierwszych doświadczeń z leczeniem nowotworów promieniotwórczymi izotopami. Angażowała się także w prace Ligi Narodów, działała w organizacjach pokojowych i humanitarnych.

Irena była ukochaną córką Marii i miała z nią bardzo dobry kontakt: ich wzajemna relacja, pełna obopólnego szacunku, nosiła cechy bardzo szczególnej wierności, dużo głębszej niż w przypadku Marii a Ewy. Irena była bardzo uzdolniona, wybrała karierę naukową, choć matka nie nakłaniała jej do tego. Szybko się doktoryzowała, wyszła za mąż i urodziła córkę - Helenę. Podobnie jak matka doświadczyła dyskryminacji ze względu na płeć, ale nie była bierna - walczyła z nią, gdy już jako młoda dziewczyna słyszała wewnętrzny głos oburzonej feministki. Otrzymała Nagrodę Nobla razem z mężem i razem z nim zaangażowała się w działalność partii komunistycznej, przez co utraciła szacunek wielu przyjaciół i kolegów z kręgów naukowych.

Ewa nie miała nic wspólnego z dziedzinami, które pasjonowali się jej

jej najbliżsi. Obróciła całkowicie inną drogę - artystyczną. Studiowała pianistykę i literaturę. Współpracowała z kilkoma paryskimi czasopismami jako krytyk teatralny, muzyczny i filmowy. Napisała biografię matki pt. „Madame Curie”, za którą dostała liczne wyróżnienia i nagrody. Na jej podstawie nakręcono nawet film nominowany do Oscara. Ewa odegrała bardzo duże role we francuskiej polityce zagranicznej podczas wojny - odbyła podróż po Stanach, stała się kimś w rodzaju rzeczniczki francuskich kobiet. Była także korespondentką wojenną, podróżując po licznych krajach: Iranie, Iraku, Indiach, Chinach, krajach Ameryki Północnej. Była jedną z najlepszych kobiet Paryża, nieustannie ciągnęła do USA. Wyszła za mąż za amerykańskiego dyplomata, Henry'ego Labouisse'a, przyjęła amerykańskie obywatelstwo i działała na rzecz UNICEF-u, którego była sekretarzem generalnym. Zostawiła po sobie ślad jako pisarka, dziennikarka, wybitna działaczka społeczna. Często nazywano ją "pierwszą damą UNICEF-u", bo mało jest osób, które pracowały na rzecz pokoju na świecie tak ciężko jak ona. Ewa była z wielkim poczuciem winy, bo jako jedyna kobieta w swojej rodzinie uniknęła zgubnych skutków działania promieni i przedwczesnej

mierci. Zmarła w wieku 103 lat!

Jako współtwórczyni nauki o promieniotwórczości i autorka pionierskich prac z fizyki i chemii jądrowej, Maria Skłodowska-Curie z wielu powodów zasługuje na podziw. Jednakże pomimo dwóch Nagród Nobla i wielu osiągnięć naukowych, za życia nie była w pełni została doceniona. Na przełomie XIX i XX wieku opór przeciwko temu, by kobietę uznać za naukowca, był tak wielki, że nigdy nie wybrano jej do Francuskiej Akademii Nauk.

Dopiero końcem XX wieku Francja ponownie uczciła pamięć zmarłej uczzonej i w 1995 roku prochy Marii Skłodowskiej-Curie oraz jej męża spoczęły w paryskim Panteonie. Maria Skłodowska-Curie powiedziała:

***Nauka leży u podstaw każdego postępu, który ułatwia życie ludzkie i zmniejsza jego cierpienia.
Jestem z tych, którzy wierzą, że nauka jest czymś bardzo pięknym.***

Patrycja Pałyska

ródło: Shelley Emling "Maria Skłodowska-Curie i jej córki", Wyd. Muza

Kadr z filmu "Maria Skłodowska-Curie". Karolina Gruszka w roli polskiej uczzonej.

GIMNAZJALI CI TE SVOJE ZDANIE MAJ ...

RECENZJA KSIĄŻKI „KOSOGŁOS”

„Kosogłos” to trzecia z bestsellerowej trylogii „Igrzyska śmierci”. Autorką powieści jest Suzanne Collins. Aktualnie powieściopisarka ma pięćdziesiąt cztery lata. Dzięki „Igrzyskom śmierci” stała się jedną z najpopularniejszych pisarek na świecie. Jej nazwisko jest rozpoznawane tak i w filmach, które nakręcono na podstawie przygód niepokornej Katniss.

Akcja książki rozgrywa się w totalitarnym państwie Panem. Głównym bohaterem jest Katniss Everdeen. Po przetrwaniu wierzyńczej Poskromienia nastolatka w ciężkim stanie psychicznym i fizycznym zgadza się zostać Kosogłosem, co może tłumaczyć „przywódca buntowników, powstańców”. Po powrocie z areny jej nowym domem staje się trzynasty dystrykt. Pomimo propagandy Kapitolu tzw. „Trzynastka” wciąż istnieje. Katniss jako nowy symbol rebelii zachęca ludzi do walki z okrutnymi władzami. To zadanie jednak nie jest łatwe. Dziewczyna próbuje zrozumieć, czy w takich czasach jest

współczucie. Czy można się dobro odpowiedzieć dla innych? Oraz czy wojna jest w stanie usprawiedliwić nawet najokrutniejsze traktowanie człowieka?

Książka jest zdecydowanie okrutniejsza i mroczniejsza od poprzednich części. Czytelnik z każdym rozdziałem chce dowiedzieć się, co stanie się z jego ulubionymi bohaterami. Podczas czytania traci się poczucie czasu i nie można oderwać się od powieści.

Książkę polecam każdej osobie, która przestrody wojny i władzy prowadzi do okrucieństwa, niszczenia. To także pochwała człowieka, który mimo tragicznych okoliczności jest gotowy na poświęcenie w imię obrony wartości humanitarnych.

Dominika Gajda

*Kosogłos- symbol rebeliantów.
ródło zdjęcia: grafika Google*

PISA KA DY MO E

W kolumnie "Pisa ka dy mo e" prezentujemy wiersz Kuby Go dzika z klasy 6a z najlepszymi życzeniami dla wszystkich polonistów!

Ach to biurko...

W sali od polaka
siedzi pani, która ma czerwonego pisaka.
Siedzi sobie przy biurku
i wyszukuje bł dy jak po sznurku.

Biurko jest sfatygowane,
bo na nim sprawdzano niejedno zadanie.
Takie byki ono widziało,
e ju ledwo stało.

Ale trzyma si wytrwale,
bo dyktanda s sprawdzane stale.
Przez mój zeszyt prawie si rozleciało,
bo co słowo czerwieni było niemało.

Całe szcz cie,
e uczy nas super pani,
która nam pomaga
nie dosta po bani.

Jakub Go dzik

ródło obrazków: grafika Google

NIE TYLKO ANGIELSKI!

Ohay ! Dzi poznacie wyrażenia, które przydadz się przy pierwszym spotkaniu! Serdecznie zapraszam do nauki!

Hajimemashite (はじめまして) –
|Had imemaszite| Dosłownie oznacza
„Bardzo miło jest mi Ciebie poznać”.

Watashi wa ... desu (わたしは ... です) –
|Łataszisz ... des| Znaczący to, co
„Mam na imię ...”

Yoroshiku onegai shimasu (よろしく
おねがいします) – |Joroshiku onegai
shimas| To również oznacza: „Bardzo
miło jest mi Ciebie poznać”, ale
powiemy to dopiero po przedstawieniu
siebie.

**Anata no namae wa nan suki
desu ka?** (あなたのなまへはなん
ですか?) – |Anata no namae wa nan suki
des ka?| Jak masz na imię?

ródło obrazka: grafika Google

**Kare no namae wa nan suki
desu ka?** (かれのなまへはなん
ですか?) – |Kare no namae wa nan suki des
ka?| Jak on ma na imię?

Kare no namae wa ... desu (かれの
なまへは ... です) – |Kare no
namae wa ... des| Mówimy, kiedy
przedstawiamy jakiego chłopaka.
„On ma na imię ...”

**Kanojo no namae wa nan suki
desu ka?** (かのじよのなまへはなん
ですか?) – |Kanojo no namae wa nan
suki des ka?| Jak ona ma na imię?

Kanojo no namae wa ... desu (かの
じよのなまへは ... です) – |Kanojo no
namae wa ... des| Ona ma na imię ...

To wszystko na dziś. Było o
zwrotach, ale... Jak chcecie to móc! Do
zobaczenia! Say nara!

Kasia Winiarska

SŁOWIK NA TROPIE PRZYRODY

JASKÓŁKA DYMÓWKA

Cecha charakterystyczna: bardzo długie rozwidlenie ogona, metalicznie czarne upierzenie upierzenie wierzchu ciała.

Opis: niewielki ptak o smukłej sylwetce i czarnym, metalicznie połyskującym upierzeniu wierzchniej strony ciała i piersi. Spód ciała białawy, kremowy lub różowy. Gardło i czoło rdzawoczerwone. Dziób bardzo krótki i szeroki, skrzydła w kształcie i ostro zakończone. Długość ciała -17- 19 cm, rozpiętość skrzydeł- 32- 34 cm, waga - 10- 24 g. U młodych ptaków brak wydłużonych piór na ogonie.

Sposób życia: przebywa głównie w otwartej przestrzeni rolniczej, szczególnie chętnie w pobliżu wody. Nie występuje w miastach. Przesiaduje w różnorodnych przewodach elektrycznych; jesienią, przed odlotem gromadzi się tam dużej stada. Odżywia się owadami chwytanymi w locie. W ciągu dnia prawie nigdy nie siada na ziemi i większość czasu spędza w locie.

Głos: lekkie „fit fit” oraz wierkanie. Gniazduje w grupach lub pojedynczych parach, w budynkach gospodarczych. Gniazdo miseczkowate, ulepione z grudek błota i nawozu przemieszanych ze słomkami słomy umieszczane jest najczęściej na belce przy ścianie, wewnątrz budynku.

Jaja- 4- 6, białe z brunatnymi plamkami, składane dwukrotnie od maja do lipca, wysiadywane 14- 16 dni. Młode opuszczają gniazdo po około 20 dniach. Zimuje w Afryce.

Występowanie i zagrożenia: bardzo liczny ptak i gęsty w całej Polsce. Podlega ochronie. Na znaczonych obszarach Europy liczebność maleje, głównie z powodu wprowadzania nowoczesnych metod w rolnictwie, w tym z przebudów lub wyburzeniem stajni i obór a także stosowaniem pestycydów.

Czy wiesz, że...? Tradycyjne ludowe przekonanie, jakoby wysoko w locie jaskółek była przepowiednią pogody, choćby dane, oparte jest na trafnej obserwacji zachowania ptaków. Podczas niepogody owady przysiadają i jaskółka musi szukać ich tuż nad ziemią, a nawet spędza je uderzeniem skrzydła z kryjówek. Jaskółki latają także w słoneczny dzień tuż nad rzekami lub jeziorami polując tam na komary; w locie piją tę wodę.

Asia Słowik

ródło: Rozpoznawanie zwierząt w Polsce.

ródło: grafika Google

SŁOWIK NA TROPIE NAUKI

WENUS

Druga planeta od Słońca, powszechnie znana jako Gwiazda Poranna (Jutrzenka) lub Gwiazda Wieczorna. Wenus pojawia się na niebie tu przed Słońcem lub tu po nim. Jest jaśniejsza niż inne gwiazdy i można ją zobaczyć również w białym dniu. Nazywa się „planetą dolną”, ponieważ jest bliżej Słońca niż Ziemia. Nazwa planety pochodzi od rzymskiej bogini miłości i piękna.

Niektóre z misji kosmicznych sondaży na orbicie planety. Wiele ciekawych cech charakterystycznych i faktów na temat tej planety zostało wykryte za pomocą różnych badań prowadzonych podczas różnych misji. Wenus ma atmosferę, która została odkryta przez Michaiła Lomonosowa, rosyjskiego przyrodnika.

Jarek Słowik

ródło: Encyklopedia ilustrowana- odkrycia i wynalazki,

*Powierzchnia Wenus.
ródło obrazka: grafika Google*

KULTURALNYM CZŁOWIEKIEM BY

SAVOIR VIVRE- ZACHOWANIE WOBEC KOBIET

Gesty uprzejmo ci godne prawdziwego d entelmena.

Po pierwsze, mężczyźni nie powinni ustąpić paniom pierwszeństwa. Ta zasada wciąż nie straciła swojej aktualności. Nie wychodzimy więc do kobiety ręką jako pierwsi, ale czekajmy, aż to ona zainicjuje ten gest. Otwórzmy za to pani drzwi -w domu, samochodzie, na uczelni, itd. Podczas wchodzenia po schodach przepuścimy panią. Podczas schodzenia idziemy jednak pierwsi, a pani pozwólmy kroczyć za nami. W razie czego będzie miała miejsce pomoc. Pomagajmy paniom zdejmować i włożyć płaszcze.

Szarmancko .

Jeśli zapraszamy panią na randkę, to koniecznie zapłaćmy za rachunek. Jeśli nie dysponujemy zbyt dużym budżetem, to nie zapraszamy jej do restauracji tylko do kawiarni. W każdym wypadku nie możemy jej jednak dorzucić się do napiwku. Wchodząc z kobietą do kawiarni czy restauracji, przepuścimy ją w drzwiach, ale tuż po tym powiedzmy coś w stylu: "Pozwól, że poprowadzę"

i ruszmy w kierunku stolika. Nie możemy paniom przedzierać się przez kawiarnianą drogę. Usiadamy dopiero po tym, jak ona się usiądzie. Wstajemy, jeśli ona wstanie, aby na chwilę odejść od stolika. Zapytajmy, na co ma ochotę. I rozmawiajmy z paniami, zamiast spojrzeć do telefonu.

Miłe zaskoczenia.

Wręczajmy naszym paniom od czasu do czasu kwiaty, czekoladki i drobne upominki. Mówmy im komplementy. Pomagajmy nieść torby z zakupami (ale nie nośmy torebki!).

Troskliwo .

Troszczmy się o panią. Po tym, jak odwieziemy panią do domu, czekajmy aż zniknie za drzwiami. Nie odjeżdżajmy wcześniej.

Patrycja Chojnacka

ródło: <http://www.rm124.pl>

ródło obrazka: kamilablog1.blog.pl

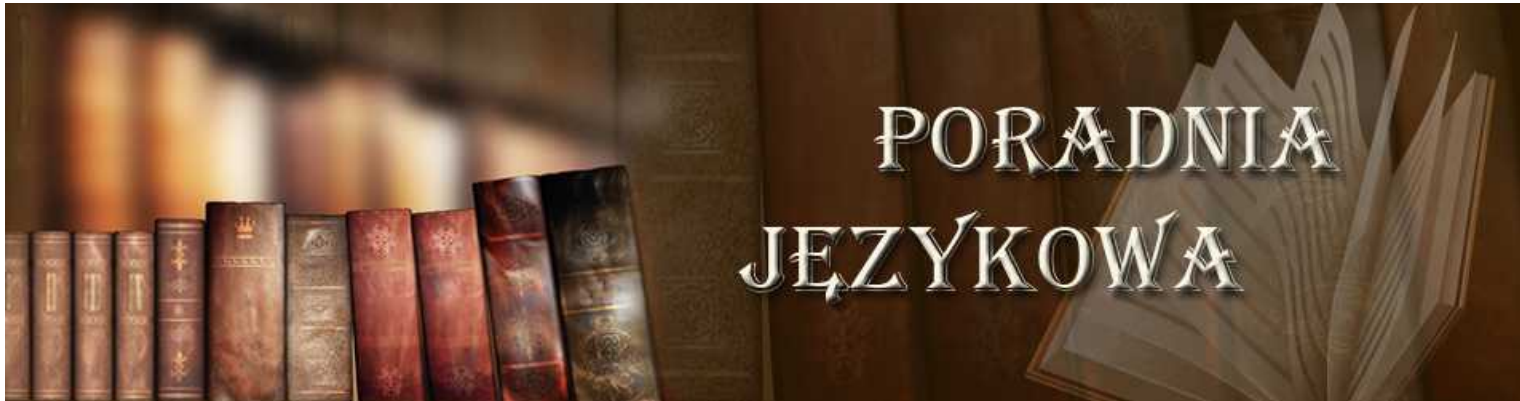
OBA CZY OBYDWA?

Czy w języku polskim wyrażenia oba i obydwaj, obie i obydwie mogą być stosowane wymiennie? Czy te są jakieś przypadki, kiedy zdecydowanie jest użycie jednej z tych form? Obie kobiety - obydwie kobiety. Oba chwytaki - obydwaj chwytaki... itd. „Na słuch” nie wyczuwamy żadnej różnicy, ale jednak częściej oba pasuje bardziej do jakiegoś stwierdzenia niż obydwaj.

Słowa te nie tylko są synonimami, ale też są wzajemnie wymienne właściwie we wszystkich kontekstach. Decyzja o użyciu jednego albo drugiego wyrazu należy więc do autora wypowiedzi. Obiektywnie można jedynie stwierdzić, że oba jest pięćdziesiąt razy częściej niż obydwaj.

Patrycja Pałyska

źródło: Poradnia językowa PWN

źródło obrazka: grafika Google

SUCHAR POWSZEDNI

Lekarz radzi pacjentce:

- Zalecam pani czyste kaptury, dużo ruchu na świeżym powietrzu i bardzo proszę ubiera się ciepło.

Po powrocie do domu ona relacjonuje mężowi:

- Lekarz polecił mi pojechać na tydzień na Bermudy, później w Alpy na narty... Ach! I jeszcze upierał się, żeby mi kupić futro.

Jedną z niewyjaśnionych tajemnic tego świata jest to, jak szybko czekoladki mogą zmienić się w sześć kilo nadwagi u kobiet.

- Dlaczego tak mało kobiet gra w piłkę nożną?

- Bo trudno znaleźć jedną kobietę, która wystąpiłaby w jednakowych kostiumach.

- Dlaczego kobiety tak kochają buty?

- Bo bez względu na to, ile kobieta przytyje, to buty i tak będą pasować.

Rozmawiaj dwie ciętne koleżanki:

- Zauważyłam, że w im bardziej zaawansowanej ciąży jestem, tym więcej kobiet się do mnie uśmiecha.

Nie rozumiem dlaczego.

- Bo jesteś od nich grubsza.

Kobieta w drogerii.

- Czy macie perfumy o zapachu komputera?

- Czego?!

- Komputera, chciałabym, aby mi zwracał bardziej na mnie uwagę.

Problem z niektórymi kobietami polega na tym, że ekscytują się byle czym, a potem za niego wychodzą...

Są dwa sposoby na radzenie sobie z kobietami: pierwszy nie działa, a drugi nie istnieje...

Kobieta, która nie prosi o wiele, zasługuje na wszystko.

Pamiętaj! Kobieta słyszy, kiedy podczas rozmowy wywracasz oczami.

Jeśli ktoś twierdzi, że kobiety to słaba płęć, niech spróbuje w nocy przeciwniekołdrnąć na swoją stronę.

Kinga Krupa i Wiktoria Szopińska

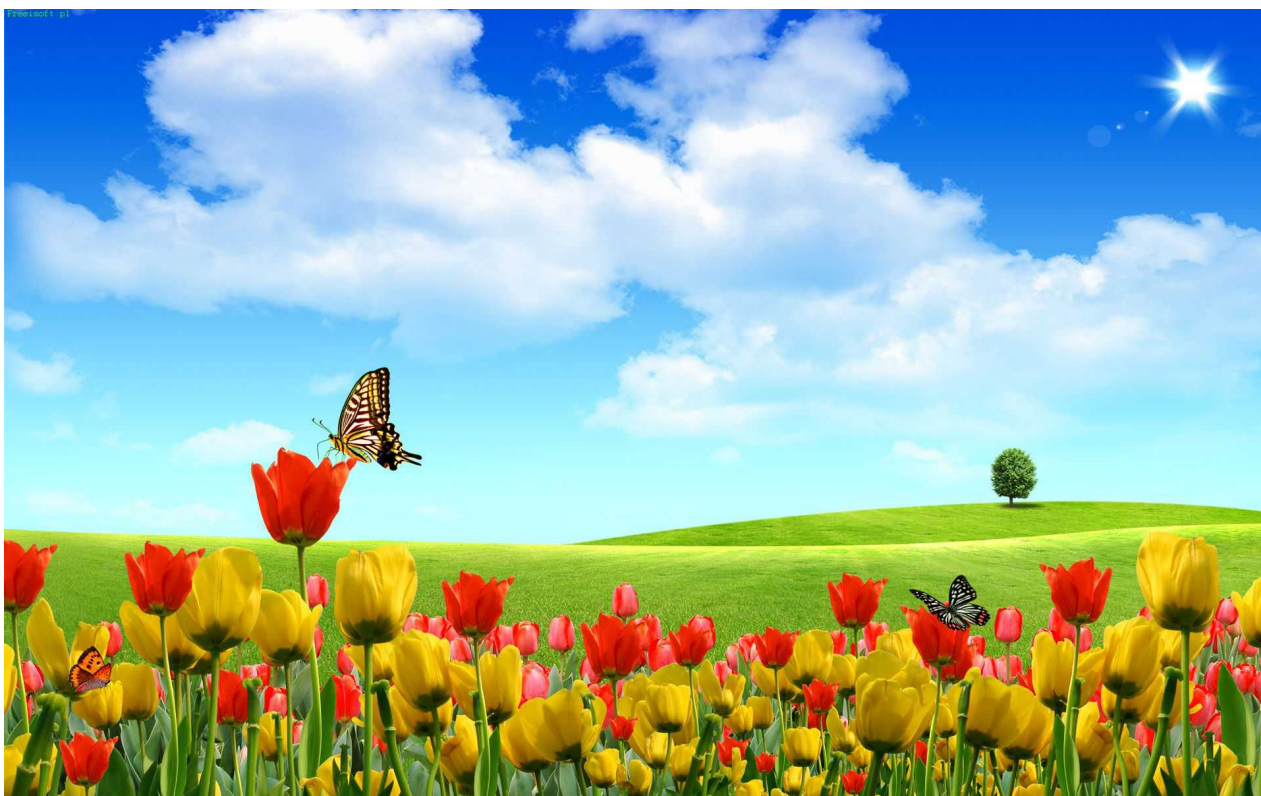
REDAKCJA

Opiekun redakcji: pani Wiesława Wojterek

Redaktor naczelna: Patrycja Pałyska

Redakcja: Alicja Tarnowska, Justyna Podsadowska, Paulina Pałyska, Amelia Panek, Wiktoria Lupa, Katarzyna Winiarska, Kinga Krupa, Wiktoria Szopińska, Dominika Gajda, Patrycja Chojnacka

Współpracowali: pani Izabela Kampczyk, pan Marek Wójs, Jakub Goździk, Joanna Słowik, Jarosław Słowik.

ródło obrazka: grafika Google